

JANINA NENTWIG

VIENNA 1900 WIEN
VÍDEŇ 1900 WIEN
VIEDEŇ 1900 WIEN
WIEDEŇ 1900 WIEN
VIENNA 1900 WIEN
BIENN 1900 WIEN

p. 2

Joseph Maria Olbrich (1867–1908)

Secession building, entrance and dome

Pavilon Secese, vchod a kupole

Výstavný pavilón Viedenskej secesie, vstup a kupola

Budynok Secesji, fragment fasady i kopuła

Palatul Secesiunii, intrarea și cupola

To κτίριο της Απόσχισης, η είσοδος και ο θόλος

1898

KÖNEMANN

© 2016 koenemann.com GmbH

www.koenemann.com

© 2017 Vydavatelství SLOVART, Praha

© 2017 Vydavatel'stvo SLOVART, Bratislava

© 2017 451F sp. z o.o., Polska

© 2017 Prior Media Group, Bucureşti

© 2017 Retail World (Public), Greece and Cyprus

Concept, Project Management: koenemann.com GmbH

Text: Janina Nentwig

Editing: Petra Böttcher

Translations: David Nash (English), Šárka Zvejšková (Czech), Peter Draškaba, Ema Draškabová (Slovak),
Piotr Szaradowski (Polish), Ioana Hariton (Romanian), Sofia Giannoulaki (Greek)

Art Direction: Oliver Hessmann

Layout: Oliver Hessmann

Picture credits: akg-images gmbh

© Fondation Oskar Kokoschka/VG Bild-Kunst, Bonn 2016: pp. 122/123

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced,
photocopied or duplicated in any form without the prior written
permission of the publisher.

ISBN: 978-3-7419-2066-0 (Czech edition)

ISBN: 978-3-7419-2067-7 (Slovak edition)

ISBN: 978-3-7419-2068-4 (Polish edition)

ISBN: 978-3-7419-2069-1 (Romanian edition)

ISBN: 978-3-7419-2070-7 (Greek edition)

Typesetting ITEM, s. r. o., Bratislava

Printed in Spain by Liberdúplex

6 À propos

8 The Ring Road

Ringstraße
Epocha Ringstrasse
Era Ringstraße
Ringstraße
Η εποχή της Ρίγκστρασσε

62 The Vienna Secession

Vídeňská secese
Viedenská secesia
Wiedeńska Secesja
Secesiunea vieneză
Η Βιεννέζικη Απόσχιση

92 Painting—Eros and Death

Malířství – Eros a smrt
Maľba – Eros a Smrť
Malarstwo – Eros i Śmierć
Pictura - Eros și Moartea
Ζωγραφική – Έρωτας και Θάνατος

182 With and Without Ornament: A New Architecture

S ornamentem a bez: nové stavitelství
S ornamentom a bez neho: nová architektúra
Z ornamentem i bez: nowa architektura
Cu sau fără ornament: o nouă arhitectură
Με νέα αρχιτεκτονική: Με και χωρίς διακόσμηση

248 Everyday Beauty—The Wiener Werkstätte

Krása všedního dne – Wiener Werkstätte
Každodenná krása – Viedenské umělecké dielne
Piękno codzienności – Warsztaty Wiedeńskie
Frumusețea cotidiană - Wiener Werkstätte
Ομορφιά για την καθημερινότητα – H Wiener Werkstätte

À propos

Vienna around 1900 experienced an artistic and cultural heyday which is almost without compare in European history. The capital of the Austro-Hungarian Empire, which at that time consisted of some 15 nations, drew in many artists and intellectuals to become a creative melting pot. In rapid succession historicism, art nouveau and expressionism developed as the dominant art styles. These emerged from typical Viennese themes which were often marked by a subtle morbidity. In that time, the artists were united behind one concept: the dream of *Gesamtkunstwerk*, which was to be not only the unification of different genres, but also that of art and life itself – a goal which inspired, amongst others, the members of the artists' association 'Secession' and the Wiener Werkstätte to their best work.

U mění a kultura zažívají ve Vídni kolem roku 1900 takové období rozkvětu, jaké bychom v evropských dějinách hledali podruhé jen stěží. Hlavní město rakousko-uherské monarchie, ve které na přelomu století vedle sebe žilo patnáct národů, přitahuje nejrůznější umělce a intelektuály a stává se centrem společenského života. V rychlém sledu se rozvíjejí tři výrazné umělecké stylů: historismus, secese a expresionismus. Vytvářejí typicky vídeňské variety, pro něž je charakteristická dekadence. Vídeňští umělci této epochy sdílejí sen o *Gesamtkunstwerku*, v rámci kterého se v jeden celek propojí nejen jednotlivé umělecké druhy, ale také umění a život. Tento cíl členy uměleckých uskupení Secese a Wiener Werkstätte vybičovává k vrcholným výkonům.

V iedeň okolo roku 1900 zažila umělecký a kultúrny rozkvet, aký v dejinách Európy takmer nemá obdobu. Hlavné mesto rakúsko-uhorskej monarchie, ktorú vtedy tvorilo približne pätnásť národov a národností, pritiaholo mnoho umelcov a intelektuálov, a tak sa stalo „taviacim kotlíkom“ tvorivosti. Historizmus, secesia a expresionizmus sa v rýchлом sledu rozvinuli na dominantné umělecké štýly. Prejavili sa v podobe typickej pre Viedeň, často poznačené jemnou dekadenciou. Umelci tých čias sa zhodovali v jednom názore: v snívaní o *Gesamtkunstwerke*, ktorý mal zjednocovať nielen rôzne umělecké štýly, ale aj umenie a samotný život. Mal byť cieľom, ktorý inšpiroval okrem iných aj členov Viedenského združenia umelcov Secesia (Künstlervereinigung Secession) a Viedenských uměleckých dielní (Wiener Werkstätte).

Maximilian Lenz (1860–1948)

Scene at the corner of Kärtnerstrasse
and Opernring

Scéna z nároží ulic Kärtnerstraße a Opernring

Scéna z nárožia ulíc Kärtnerstrasse a Opernring

Na rogu Kärtnerstrasse i Opernring

Scenă la intersecția dintre Kärtnerstrasse
și Opernring

Σκηνή στην γωνία Κέρτνερστρασσε
και Όπερνρινγκ

1900, Oil on canvas//olej na plátně/olej
na plátne/olej na płótnie/ulei pe pánză/λάδι σε
καμβά, 71 x 162 cm, Wien Museum, Wien

*View from Stock-im-Eisen-Platz
in the direction of The Graben*

Pohled z náměstí Stock-im-Eisen na Příkopy

*Pohľad z námestia Stock-im-Eisen-
-Platz smerom na ulicu Graben*

*Widok ze Stock-im-Eisen-Platz
w kierunku Graben*

Vedere din Stock-im-Eisen-Platz spre Graben

*Αποψη προς το Γκράμπεν από
την Στοκ-αμ-Αιζεν-Πλατς*

c. 1908

Okolo 1900 roku Wiedeń doświadczał wyjątkowego w skali europejskiej rozwитku artystycznego i kulturowego. Stolicę Cesarstwa Austro-Węgierskiego zamieszkiwało 15 różnych narodowości, tworząc tym samym wrzący tygiel dla artystów i intelektualistów. Sztukę zdominowały takie style, jak historyzm, art nouveau i ekspresjonizm. Wyrosły one z wiedeńskiej atmosfery naznaczonej odrobiną zepsucia. W tym czasie artyści zjednoczyli się wokół idei „dzieła totalnego” (*Gesamtkunstwerk*) rozumianego nie tylko jako połączenie różnych dziedzin sztuki, ale także zintegrowanie sztuki z życiem – celu, który inspirował członków Secesji i Wiedeńskich Warsztatów do stworzenia najlepszych prac.

La Viena, în jurul anilor 1900, arta și cultura cunoșteau o înflorire fără precedent în istoria europeană. Capitala monarhiei austro-ungare, ce reunea 15 națiuni, atrăgea nemurări artiști și intelectuali într-un creuzet al creativității. Trei mișcări artistice majore s-au succedat rapid: istoricismul, Jugendstil sau Art Nouveau și expresionismul, în variantele vieneze marcate de o sensibilitate morbidă caracteristică. Artiștii vremurilor erau uniti însă în spatele unui singur concept: arta totală. Doreau nu numai fuziunea diferitelor genuri artistice dar și unirea dintre artă și viață - un fel care stimula de pildă membrii asociației artistice “Secesiunea” și pe cei din cadrul Wiener Werkstätte.

Γύρω στα 1900, η τέχνη και ο πολιτισμός στη Βιέννη έχουσαν μια άνθηση μοναδική στην ιστορία της Ευρώπης. Η πρωτεύουσα της Αυστροουγγρικής μοναρχίας, που εκείνη την εποχή αποτελείτο από δεκαπέντε έθνη, έγινε πόλος έλξης για πολλούς καλλιτέχνες και διανοούμενους και διαμορφώθηκε σε έναν κόσμο δημιουργίας. Εμφανίστηκαν τρία καλλιτεχνικά κινήματα, το ένα μετά το άλλο, ο Ιστορικισμός, η Αρ Νουβό και ο Εξπρεσιονισμός. Οι Βιενέζικες εκδοχές χαρακτηρίστηκαν περιοδικά από μια λεπτή νοσηρότητα. Οι καλλιτέχνες αυτής της περιόδου είχαν ενωθεί με έναν κοινό στόχο: την ολοκληρωμένη τέχνη. Ήθελαν, όχι μόνο να ενώσουν τα διαφορετικά είδη τέχνης μεταξύ τους, αλλά και την τέχνη με τη ζωή – έναν στόχο που ενέπνευσε, μεταξύ άλλων, τα μέλη της καλλιτεχνικής οργάνωσης «Secession» (Απόσχιση) και της Wiener Werkstätte στο να δημιουργήσουν τα καλύτερά τους έργα.

The Ring Road

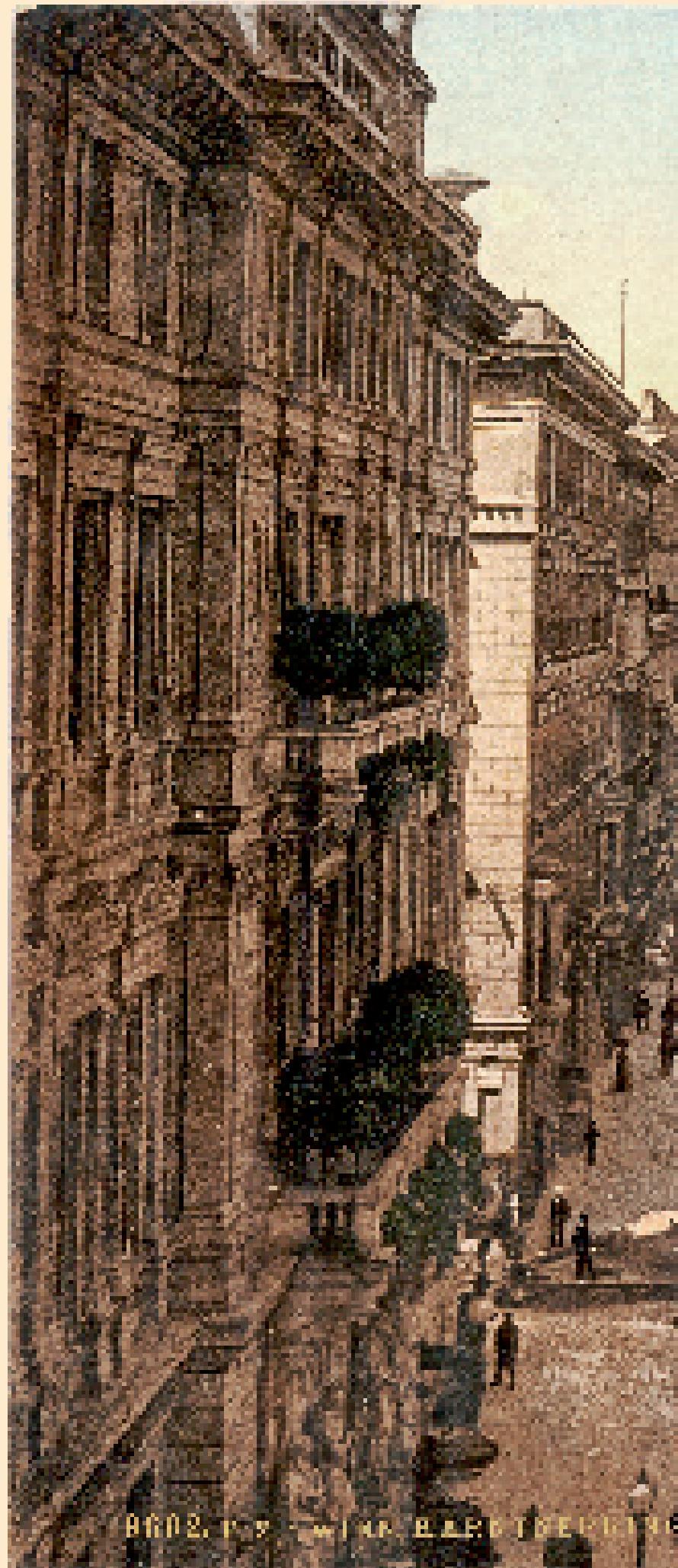
Ringstraße

Epocha Ringstrasse

Era Ringstraße

Ringstrasse

Η Ρίνγκστρασσε

*Ring Road, constructed 1858-69, Kärntner Ring
Ringstraße, vybudována v letech 1858–1869, Kärntner Ring
Okružný bulvár Ringstrasse vybudovaný v rokoch 1858 – 1869, Kärntner Ring
Ringstraße, zaprojektowana w latach 1858–1869, Kärntner Ring
Ringstraße, construită între 1858-69, Kärntner Ring
Η Ρίνγκστρασσε, κατασκευής 1858-69, Κέρτνερ Ρίνγκ
c. 1900, Postcard/pohlednice/pohľadnica/pocztówka/carte poștală/कार्ट पोस्टाल*

Das neue Opernhaus in Wien.

Vienna at the turn of the century was a rapidly expanding metropolis, which doubled its population between the years of 1870 and 1910 to more than two million people. New districts rose up on the outskirts, but also the center was redesigned and modernized. Following the demolition of the city walls, Emperor Franz Joseph I created in its place a grand boulevard, which gave its name to a whole era: the Ring Road. All along the "Ring", as the Viennese call the circular road, public buildings such as the stock exchange, the university, theaters and museums were built. Many of the private palaces built on the Ring Road belonged to the "Ring Road barons" who came from the burgeoning upper middle class. As the economic victors of this period of industrial expansion, the bankers and industrialists treated themselves not only to residential and commercial buildings befitting their status, but promoted themselves as appreciative and cultured patrons of the visual arts, literature and music.

Vídeň se na přelomu století prudce rozvíjí. Mezi roky 1870 a 1910 se počet obyvatel metropole na Dunaji zdvojnásobí na více než dva miliony. Na okraji města vznikají nové čtvrti, modernizací a změnami prochází i centrum. Císař František Josef I. nechává zbořit městské hradby a na jejich místě se buduje přepychový bulvár, který dá jméno celé éře: Ringstraße. Podél celého „Ringu“, jak Vídeňané okružní třídě říkají, jsou nově zřízeny veřejné budovy – burza, univerzita, divadla a muzea. Mnoho zdejších soukromých paláců patří tzv. baronům Ringstraße, kteří vzešli z měšťanské vyšší třídy. Jako vítězové gründerské horečky si bankéři a průmyslníci nechávají stavět přepychové obytné i obchodní domy. Zpravidla nejsou jen bohatí, ale i vzdělaní a jako mecenáši podporují výtvarné umění, literaturu a hudbu.

Před rokem 1900 v umění udával tón historismus. Byli to především architekti, kdo se při řešení aktuálních úkolů navracel k výrazovým prostředkům předchozích

Na prelome storočí bola Viedeň rýchlo sa rozvíjajúcou metropolou, v ktorej sa počet obyvateľov medzi rokmi 1870 až 1910 zdvojnásobil na viac než dva milióny. Na okraji mesta vyrastali nové štvrte, ale modernizovalo a prestavovalo sa aj centrum. Po zbúraní mestských hradieb dal cisár František Jozef na ich mieste vybudovať veľkolepý bulvár, ktorý poskytol meno celej tejto epochy: „Ringstrasse“. Pozdĺž celého „Ringu“, ako Viedenčania nazývajú tento okružný bulvár, vyrástli verejné budovy, napríklad burza, univerzita, divadlá či múzeá. Mnohé zo súkromných palácov postavených na Ringstrasse patrili „barónom z Ringstrasse“, ktorí vzišli z vyšej strednej vrstvy. Bankári a priemyselníci ako ekonomicí víťazi tohto obdobia industriálneho rozmachu sami seba spájali nielen s reprezentatívnymi rezidenčnými a komerčnými budovami, čím upevňovali vlastné spoločenské postavenie, ale presadzovali sa aj ako kultivovaní a vzdelaní mecenáši výtvarného umenia, literatúry a hudby.

Rudolf von Alt (1812–1905)

The new Opera House in Vienna built by August von Sicardsburg (1813–1868)

Nová budova opere
ve Vídni, postavená v letech
1861–1869 Augustem von
Sicardsburgem (1813–1868)

Nová budova opere vo Viedni
postavená podľa projektu
architekta Augusta Šicarda von
Sicardsburga (1813 – 1868).

Nowy budynek wiedeńskiej opery
zaprojektowany przez Augusta
von Sicardsburga (1813–1868)

Opera din Viena construită de
August von Sicardsburg (1813–1868)

Η νέα Όπερα της Βιέννης,
κτισμένη από τον Αουγκούστ φον
Σίκαρντσμπουργκ (1813–1868)

c. 1900, Etching, colored/
kolorovaná suchá jehla/
kolorovaný lept/kolorowana
akwaforta/acvaforte/
έγχρωμη χαλκογραφία,
19,6 x 33 cm, Private collection

Gustav Klimt (1862–1918)

Auditorium of the old Burgtheater

Hlediště starého Burgtheatru

Hladiško starého Mestského
divadla (Burgtheater)

Widownia starego Burgtheater

Sala de spectacole
a vechiului Burgtheater

Η αίθουσα του παλιού
Μπούργκτεάτερ

1888, Gouache on paper/kvaš
na papíře/gvaš na papieri/gwasz
na papierze/guaše pe hârtie/
témpéra σε χαρτί, 82 x 92 cm,

Wien Museum, Wien

Wiedeń na przełomie XIX i XX wieku był szybko rosnącą metropolią, która w latach 1870–1910 podwoiła liczbę mieszkańców do ponad dwóch milionów. Nowe dzielnice wyrastały na obrzeżach, ale centrum również było przebudowywane i modernizowane. Po rozbiórce murów miejskich cesarz Franciszek Józef I nakazał zbudowanie na ich miejscu reprezentacyjnej alei otaczającej centrum Wiednia. Wnętrze „Ringu” – jak wiedeńczycy określają ulice tworzące zamknięty obwód – zostało zabudowane budynkami użyteczności publicznej, jak giełda, uniwersytet, teatry, muzea. Wiele prywatnych pałaców i kamienic, które również tam powstały, należało do tzw. Baronów z Ringstraße wywodzących się z burżuazji. Jako ekonomiczni zwycięzcy czasu rewolucji przemysłowej, bankierzy i przedsiębiorcy mieli świadomość, że ich status nie tylko podkreślały prywatne i komercyjne siedziby, ale że pociągały za sobą także objęcie

La cumpăna dintre secole Viena este un mare oraș care se dezvoltă într-un ritm frenetic. Între 1870 și 1910, metropola și-a dublat populația, ajungând la peste un milion de locuitori. Au apărut noi cartiere mărginașe iar centrul a fost transformat și modernizat. După demolarea zidurilor din jurul orașului, împăratul Franz Josef I a construit în locul lor un mare bulevard ce a dat și numele epocii respective: Ringstrasse. Noi edificii publice, precum Bursa, Universitatea, teatre și muzeze sunt ridicate de-alungul marelui Ring, numit de vienezi bulevard circular. „Baronii de Ringstrasse”, ce aparțineau clasei burgheze superioare, se instalează în nenumăratele palate private ridicate pe marginea Ringului. Banerii, marii învingători ai acestei perioade de expansiune economică, împreună cu industriașii nu să-mi mulțumesc numai cu construcția unor clădiri rezidențiale sau comerciale somptuoase, ci au devenit mecenii interesați în promovarea artei vizuale, a literaturii și muzicii.

Στο γύρισμα του αιώνα, η Βιέννη ήταν μια γρήγορα αναπτυσσόμενη μητρόπολη, η οποία διπλασίασε τον πληθυσμό της μεταξύ των ετών 1870 και 1910, σε περισσότερο από δύο εκατομμύρια άτομα. Διαμορφώθηκαν νέοι οικισμοί στην περιφέρειά της, αλλά και το κέντρο επανασχεδιάσθηκε και εκμοντερίστηκε. Ο αυτοκράτορας Φραντς Γιόσεφ 1^{ος}, αντικατέστησε τα τείχη της πόλης με μια μεγάλη λεωφόρο, η οποία έδωσε το όνομά της σε μια ολόκληρη εποχή: Τη Ρίνγκστρασσε, η αλλιώς περιφερειακό δρόμο. Κατά μήκος του «Ρίνγκ», κτίστηκαν μεγάλα δημόσια κτίρια, όπως το Χρηματιστήριο, το Πανεπιστήμιο, θέατρα και μουσεία. Πολλά από τα παλάτια που κτίστηκαν κατά μήκος του Ρίνγκ, ανήκαν σε «Βαρόνους της Ρίνγκστρασσε», που προέρχονταν από την ανώτερη τάξη. Σ' αυτήν την εποχή της βιομηχανικής ανάπτυξης, οι τραπεζίτες και οι βιομήχανοι εγκαταστάθηκαν σε ιδιωτικές κατοικίες και εμπορικούς χώρους ανάλογα

*Theophil Edvard von Hansen
(1813–1891)*

Musikverein

Musikverein

Musikverein (Hudobný spolok)

Musikverein

Musikverein

Musikverein

1867–1869

*Musikverein, view
of the stairwell*

*Musikverein, pohled
na schodiště*

*Musikverein, pohled
na schodisko*

*Musikverein, widok
klatki schodowej*

Musikverein, casa scării

*Musikverein, οψη
της σκάλας*

Before 1900, historicism had set the artistic tone. Architects in particular consciously reached back into past epochs for inspiration in their designs for current construction projects. The Ring Road provided a particularly magnificent example of the style of historicism, which was widespread throughout the world in the 19th century. The selection of different styles is often justified by historical and moral associations: the Renaissance embodied for the architects and clients the quintessence of culture. This period represented the development of the individual and a flowering of science and the arts, therefore it was only logical that the so-called neo-Renaissance now dominated the entire Ring Road. The first new building on

epoch, což je pro tento styl charakteristické.

Ačkoli se historicismus prosadil v celém světě, právě na přepychové Ringstraße se rozvinul do své vrcholné podoby.

Při výběru výchozího uměleckého stylu hrály významnou roli historické a etické asociace. Podstata kultury představovala pro architekty i zadavatele renesance. Reprezentovala také rozvoj individua a rozkvét vědy a umění. Právě proto celé Ringstraße dominuje takzvaná neorenesance. V tomto stylu je provedena například Státní opera, budova, která byla na nové třídě postavena jako první. Za kolébku demokracie platilo zase antické Řecko, a právě proto budova parlamentu připomíná řecký chrám. Radnice v bezprostředním sousedství navazuje na gotickou

Pred rokom 1900 udával umelecký tón historizmus.

Najmä architekti sa vedome obracali späť k predošlým epochám, aby sa inšpirovali pre svoje aktuálne návrhy stavebných projektov. Práve Ringstrasse predstavuje obzvlášť veľkolepý príklad historizujúceho štýlu, ktorý bol v 19. storočí všeobecne veľmi rozšírený po celom svete. Výber rôznych štýlov sa často posudzuje na základe historických a morálnych súvislostí. Architekti a ich klienti chápali renesanciu ako podstatu kultúry. Toto obdobie sa spája s rozvojom jednotlivca aj rozkvetom vedy a umenia. Preto bolo, samozrejme, len logické, že tzv. novorenesancia dominovala celej Ringstrasse. Tomuto štýlu zodpovedá Štátна opera, prvá budova postavená na okružnom bulvári. Staroveké Grécko sa považovalo za kolíska demokracie, preto

przez nich mecenatem sztuk plastycznych, literatury i muzyki.

Przed 1900 rokiem ten artystyczny nadawał sztuce historyzm. Zwłaszcza architekci nieustannie sięgali do minionych epok w poszukiwaniu inspiracji dla tworzonych projektów. Ringstraße była miejscem, w którym powstały najbardziej okazałe przykłady historyzmu – stylu, który ogarnął niemal cały XIX-wieczny świat. Wybór konkretnych minionych nurtów w sztuce zazwyczaj uzasadniany był historycznymi i moralnymi powiązaniami – renesans na przykład, według zleceniodawców i architektów, uosabiał kwintesencję kultury. Ten okres historii przywoływał takie wartości, jak wzrost znaczenia jednostki, rozwój nauki i sztuki. Nie może więc dziwić,

înainte de 1900 istoricismul era orientarea care stabilea tonul artistic. Arhitecții în special, adoptau acest stil moștenit din epoci anterioare pentru a edifica clădiri contemporane. Istoricismul, răspândit în toată lumea în secolul XIX, se manifestă cu un fast deosebit pe Ringstrasse. Selecția stilurilor diferite este deseori justificată de asociații istorico-morale: pentru arhitecți, Renașterea este chintesația culturii, aduce dezvoltarea individualității și reprezentă epoca de aur pentru știință și artă. În consecință, aşa zisă Neo-Renaștere domină acum întreaga Ringstrasse. Chiar și primul edificiu de pe Ring, Opera de Stat, este creată în acest stil. Pe de altă parte, Grecia antică fiind considerată leagănul democrației, a inspirat construirea Parlamentului în genul templelor grecești.

με το νέο τους στάτους, ταυτόχρονα δε εμφανίζονται ως μαικήνες των εικαστικών τεχνών, της λογοτεχνίας και της μουσικής.

Πριν από το 1900, ο Ιστορικισμός κυριαρχεί στην τέχνη. Συνειδητά, ιδιαίτερα οι αρχιτέκτονες, εμπνεύστηκαν τα νέα τους σχέδια από παλαιότερες εποχές. Η Ρίνγκστρασσε αποτελούσε ένα εξαιρετικό παράδειγμα Ιστορικισμού, ο οποίος ήταν διάχυτος σε όλο τον κόσμο, τον 19^ο αιώνα. Η επιλογή διαφορετικών στυλ δικαιολογείται συχνά από τους ιστορικούς και ηθικούς συνειρμούς: η Αναγέννηση εκπροσωπούσε για τους αρχιτέκτονες και τους πελάτες τους το απόσταγμα του πολιτισμού. Αυτή η περίοδος εκπροσωπούσε την εξέλιξη του ατόμου και μια άνθηση των επιστημών και των τεχνών, γι' αυτό φυσιολογικά

*Caspar von Zumbusch
(1830–1915)*

*Monument to Empress
Maria Theresa*

Pomník Marie Terezie

*Pamätník cisárovnej
Márie Terézie*

Pomnik cesarzowej Marii Teresy

*Monumentul Împărătesei
Maria Theresa*

*Μνημείο της Αυτοκράτειρας
Μαρίας Θηρεσίας*

1873–1888

*Theophil Edvard
von Hansen*

*Parliament, Portico with
Pallas Athena Fountain*

*Parlament, portikus
s fontánou Pallas Athény*

*Parlament, Portikus
s fontánou Pallas Atény*

*Parlament, portyk
kolumnowy oraz fontanna
z Pallas Ateną*

*Parlamentul, Porticul cu
Fântana zeiței Pallas Atena*

*Η Βουλή, στοά με
το συντριβάνι της
Παλλάδος, Αθηνάς*

1874–1883

the Ring, the State Opera, conforms to this style. Ancient Greece was considered to be the cradle of democracy, with the parliament being built following the style of Greek temples. The town hall in the immediate vicinity followed the Gothic architectural style of the late Middle Ages, a time of emerging, independent cities.

Historicism also dominated Viennese painting. The undisputed king of painting was Hans Makart, who was also a successful interior decorator for the upper classes and renowned for the "historical" parties in his Vienna studio. Even the later protagonists of modern art such as Gustav Klimt worked initially in the historical style, but towards the end of the 1890s more and more artists were searching for new ways and means of expression.

architekturu pozdního středověku, období vzestupu svobodných měst.

Historismus se prosazuje i ve vídeňském malířství. Králem mezi malíři byl v této době bezesporu Hans Makart, který slavil úspěchy také při návrzích interiérů pro bohaté měšťany. Legendární byly jeho „historické“ slavnosti, jež pořádal ve svém vídeňském ateliéru. Dokonce i pozdější představitelé moderního umění, jako byl Gustav Klimt, tvořili zpočátku v duchu historismu. Přibližně od devadesátých let 19. století však umělci začínají hledat nové originální možnosti vyjádření.

budovu parlamentu postavili podľa slohu gréckych chrámov. Staviteľia radnice nachádzajúcej sa v jeho susedstve sa inšpirovali gotickým štýlom neskorého stredoveku, obdobia rozvíjajúcich sa slobodných miest.

Historizmus dominoval aj viedenskému maliarstvu. Nepochybne kráľom maľby bol Hans Makart, zároveň aj úspešný návrhár interiérov pre vyššie spoločenské kruhy a všeobecne vychýrený hostiteľ spoločenských večierkov v „historickom štýle“, ktoré organizoval vo svojom viedenskom ateliéri. Dokonca aj neskorší predstaviteľia moderného umenia, ako napríklad Gustav Klimt, tvorili spočiatku v historickom štýle. Ku koncu deväťdesiatych rokov 19. storočia však stále viac a viac umelcov hľadalo nové spôsoby a možnosti umeleckého prejavu.

że tzw. neorenesans zdominował całą Ringstraße. Pierwszy z nowo powstały tam budynków, Opera Narodowa, jest właśnie w tym stylu. Starożytna Grecja była uważana za kolebkę demokracji, a zatem budynek parlamentu naśladował styl znany z greckich świątyń. Stojący tuż obok ratusz miejski odtwarzał styl gotycki, gdyż późne średniowiecze traktowano jako czas rodzących się niezależnych miast. Historyzm zdominował także wiedeńskie malarstwo. Niekwestionowanym królem w tej dziedzinie był Hans Makart, który odniósł również ogromne sukcesy jako dekorator wnętrz w zamożnych domach i organizator uznanych „historycznych” balów odbywających się w jego wiedeńskiej pracowni. Nawet jeden z późniejszych prekursorów sztuki nowoczesnej, Klimt, zaczynał swoją karierę jako przedstawiciel historyzmu, jednak wraz ze zbliżającym się końcem lat 90. XIX wieku coraz więcej artystów szukało nowych dróg artystycznej ekspresji.

În imediata apropiere, Primăria urmează stilul arhitectural gotic de la sfârșitul Evului Mediu, o perioadă de expansiune a orașelor independente.

Pictura vieneză s-a lăsat și ea dominată de istoricism. Hans Makart, considerat regele necontestat al picturii, era un decorator de succes pentru clasa superioară. Reuniunile „istorice” pe care le găzduia în studioul său vienez sunt legendare. Chiar dacă viitorii protagonisti ai artei moderne, precum Gustav Klimt, adoptă în primă fază acest stil, spre sfârșitul anilor 1890 mulți artiști sunt deja în căutarea unor cǎi și moduri noi de expresie.

επικράτησε η λεγόμενη Νεο-Αναγέννηση σε ολόκληρη την Ρίνγκστρασσε. Το πρώτο νέο κτίριο της Ρινγκ, η Κρατική Όπερα, αντιπροσωπεύει ακριβώς αυτό το στυλ. Η Αρχαία Ελλάδα θεωρείτο η κοιτίδα της δημοκρατίας, άρα ήταν επόμενο να κτιστεί το επόμενο κτίριο, η Βουλή, όπως ένας αρχαίος Ελληνικός ναός. Το Δημαρχείο, ακριβώς δίπλα, ακολούθησε το γοτθικό αρχιτεκτονικό στυλ των ύστερων Μεσαιωνικών χρόνων. Ο Ιστορικισμός κυριάρχησε και στην Βιεννέζικη ζωγραφική. Ο αδιαμφισβήτητος κυρίαρχος της ζωγραφικής ήταν ο Χανς Μάκαρτ, ο οποίος ήταν και ένας επιτυχημένος διακοσμητής εσωτερικού χώρου για τις ανώτερες κοινωνικές τάξεις και γνωστός για τις «ιστορικές» γιορτές που διοργάνωνε στο Βιεννέζικο εργαστήριό του. Παρόλο που και οι πρωταγωνιστές της σύγχρονης τέχνης, όπως ο Γκούσταβ Κλιμτ, αρχικά ακολουθούν το ιστορικό στυλ, συνεχώς και περισσότεροι καλλιτέχνες αναζητούν, προς το τέλος του αιώνα, νέους τρόπους και μέσα έκφρασης.